

РЕШЕНИЕ

№ 5390

гр. София, 06.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 08.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **3632** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО). Образувано е по жалба на О. Х. Т., ЕГН [ЕГН] от [населено място], срещу Решение № РО-164 от 19.03.2012 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване“, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012 г. на длъжностно лице.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон – Кодекса за социалното осигуряване (КСО) и Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС). Сочи, че с разпореждания № [ЕГН] съответно от 26.09.2009 г. и от 30.10.2009 г. на ръководител „Пенсионно осигуряване“ му е отпусната пожизнена пенсия, а с разпореждане № [ЕГН] от 08.02.2012 г. на ръководител „Пенсионно осигуряване“ е изменен до срока на инвалидност, определен от ТЕЛК до 01.07.2012 г. Счита, че неправилно са приложени разпоредбите на чл. 75 от КСО и чл. 30, ал. 3 от НПОС по време, в случая се касаело за „заварено положение“, а изменението на нормата на чл. 68 от КСО свързана с увеличение възрастта за пенсиониране била в сила от 01.01.2012 г. и нямала обратно действие за период, в който на жалбоподателя е била отпусната пенсията. Исква отмяна на решението.

Ответникът – главният директор на Столично управление „Социално осигуряване“ (СУ„СО“), чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата като неоснователна, тъй като обжалваното разпореждане е постановено при съобразяване на отлагателното условие

заложено в чл. 30, ал. 2 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж, което предвижда, че пенсията се счита отпусната пожизнено при навършване на възрастта по чл. 68 от КСО изменена и влязла в сила от 01.01. 2012 г. Представено е писмено становище с подробни съображения.

Административен съд София – град, I отделение, 6 – ти състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заявление вх. № 08005406/14.09.2009г. О. Х. Т. е сезирал административния орган с молба за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване въз основа на представено ЕР на ТЕЛК № 1599 от 07.07.2009 г. С посоченото ЕР на ТЕЛК е определен 53% неработоспособност, като инвалидизирането е за период от 3 години – до 01.07.2012 г. съгласно Наредбата за медицинска експертиза (НМЕ). Експертното решение не е обжалвано и е влязло в сила.

С Разпореждане № [ЕГН]/3 от 26.09.2009г. на Т. е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 07.07.2009г. С разпореждането ръководителят на „Пенсионно осигуряване” е постановил, че съгласно чл. 30, ал. 2 от НПОС от 21.05.2012г. пенсията се счита отпусната пожизнено, тъй като лицето на тази дата щяло да навърши изискуемата възраст според редакция на чл. 68 от КСО, действаща към момента на постановяване на разпореждането.

С Разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” е изменил разпореждане от 26.09.2009г. относно срока за изплащане на пенсията, като е съобразил направените изменения на чл. 68 от КСО, влезли в сила от 01.01.2012 г. и е постановил пенсията за инвалидност поради общо заболяване на лицето да се изплаща до изтичане на срока на инвалидизирането, определен от ТЕЛК (НЕЛК), в случая до 01.07.2012г.

Жалбоподателят е оспорил това разпореждане по реда на чл.117 с жалба пред директора на С.. Административният орган е приел, че съгласно направените изменения на чл. 68 от КСО, в сила от 01.01.2012 г., свързани с увеличаване на възрастта за пенсиониране, се променя и датата, на която жалбоподателя ще изпълни изискванията за пожизнено отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, тъй като правото му възниква при навършване на 63 години и 4 месеца, което ще настъпи на 21.09.2012 г., след изтичане на срока на инвалидността по ЕР на ТЕЛК – 01.07.2012 г. С оглед на изложеното се установява, че не са налице условията на чл. 30, ал. 2 от НПОС и пенсията за инвалидност на жалбоподателя се явява неправилно отпусната като пожизнена. Мотивиран така директорът на С. е оставил без уважение жалба вх. № 209/05.03.2012 г., предявена от О. Т. срещу разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване”, като неоснователна с Решение № РО-164 от 19.03.2012 г., предмет на настоящия съдебен спор.

При така установените факти, Административен съд София – град, I отделение, 6 състав, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, посочен в чл. 117, ал. 1 от КСО, в предвидената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с целта на закона и при точно прилагане на

материалноправните разпоредби, като същото се отнася и за издаденото разпореждане. Съображенията на съда:

В настоящото съдебно производство по фактите не се спори. Основният спор между страните се свежда до тълкуването и прилагането на разпоредбите на чл.68, чл. 72 и чл.73 от КСО и чл. 30, ал. 2 от НПОС по време, относно обстоятелството, при отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на лицето, дали при изменението на нормата на чл. 68 от КСО, свързана с увеличение възрастта за пенсиониране, условието на пожизнената пенсия - настъпване на възрастта следва да бъде преценявано съобразно действащата към този момент уредба или уредбата, която е в сила към момента на отпускане на пенсията.

Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 3 от КСО пенсиите за инвалидност на лицата навършили възрастта по чл. 68 от КСО се отпускат пожизнено, а според чл. 101, ал. 4, изречение първо от Закона за здравето степента на трайно намалена работоспособност на лица навършили 65-годишна възраст, се определя пожизнено.

В чл. 30, ал. 1 от НПОС е посочено, че пенсиите за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, които не са навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 от КСО, се отпуска за времето на неработоспособността, определена от ТЕЛК/ НЕЛК/.

В чл. 30, ал. 2 от НПОС е доуточнено, че пенсията за инвалидност и добавката за чужда помощ на лицата, навършили възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО, се отпуска пожизнено. Ако лицето е навършило възрастта по чл. 68, ал. 1 КСО през срока, за който му е определена трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане, пенсията и добавката за чужда помощ по чл. 103 КСО се считат за отпуснати пожизнено от датата на навършване на възрастта. От така очертаните разпоредби е видно, че законодателят е поставил изискване пенсията за инвалидност да се превърне в пожизнено определена от навършване на възрастта по чл. 68 от КСО, определяща право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

От доказателствата по делото е установено, че пенсията за инвалидност на оспорвания е отпусната с Разпореждане № [ЕГН]/3/26.09.2009г., считано от 07.07.2009г. Действащата редакция на чл. 68, ал. 1 във връзка с ал.2 от КСО към този момент (ДВ бр.110 от 1999г., в сила от 01.01.2000г.) постановява, че право на пенсия за осигурителен стаж и възраст се придобива при навършване на 63 годишна възраст за мъжете и осигурителен стаж 34 години за жените и 37 години за мъжете. Съобразно тази редакция на разпоредбата на чл.68, ал.1 връзка с ал.2 от КСО пенсионният орган е посочил, че съгласно чл. 30, ал. 2 от НПОС от 21.05.2012г., когато оспорваният навършва 63 годишна възраст - 21.05.2012г. пенсията за инвалидност ще му се счита за отпусната пожизнено.

Тъй като обаче правопроменящият юридически факт в хипотезата на чл.30, ал.2 от НПОС е навършената възраст по чл.68 КСО, то следва да се съобрази редакцията на разпоредбата на чл.68 към момента на настъпване на този факт. Лицето навършва 63 годишна възраст на 21.05.2012г. Към тази дата обаче според действащата редакция на чл.68, ал.1 от КСО ДВ, бр. 100 от 2011 г., в сила от 1.01.2012г. меродавната възраст, която е правопроменящият юридически факт в хипотезата на чл.30, ал.2 от НПОС, е навършена възраст за мъжете 63 години и 4 месеца и съответно жалбоподателят ги навършва на 21.09.2012г., което е след срока на приложеното експертно решение - 01.07.2012 г.

Ето защо, в рамките на срока на инвалидността по ЕР на ТЕЛК № 1599 от 07.07.2009 г., който е до 01.07.2012г. и съобразно приложимата редакция на чл.68, ал.1 от КСО,

по отношение на жалбоподателя Т., [дата на раждане], не настъпва правопораждащ юридически факт по чл.30, ал.2 от НПОС, съответно чл.73, ал.3 от КСО, пенсията за инвалидност да му бъде отпусната пожизнено. В рамките на този период той не е навършил възраст по чл.68 от КСО, в приложимата й през този период редакция. Този факт следва да настъпи в рамките на следващия срок на инвалидност, в случай, че жалбоподателят претендира преосвидетелстване и му бъде определена съответния процент на намалена работоспособност с ново ЕР на ТЕЛК, предвид и че към 21.09.2012г. редакцията на чл.68, ал.1 от КСО не е променяна. В този случай вече ще е приложима разпоредбата на чл.30, ал.2 от НПОС. Видно от приложеното по делото разпореждане № [ЕГН]/20.08.2012г. така е и станало: С експертно решение № 1847/11.07.2012г. ТЕЛК/НЕЛК е определила 54% трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане до 01.07.2015г. и считано от 02.07.2012г. на жалбоподателя е отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване, като е отбелязано, че съгласно чл.30, ал.2 от НПОС от датата на навършване на възрастта по чл.68, ал.1 от КСО пенсията се счита за отпусната пожизнено.

Ответникът по оспорването, анализирайки точно и вярно фактите по случая, в съответствие с приложимия към тях материален закон е приел, че оспореното пред него разпореждане е законосъобразно и е отхвърлил жалбата като неоснователна. Налице е основание по чл.99, ал.1, т.5 от КСО пенсионният орган да измени неправилно отпуснатата пожизнено пенсия. Към датата на спорното разпореждане - 08.02.2012г. не е настъпил правопораждащ юридически факт по чл.30, ал.2 от НПОС и е било ясно съобразно приетата нормативна уредба, че не настъпва и в срока на инвалидността по ЕР на ТЕЛК № 1599 от 07.07.2009 г.

В горния смисъл и практиката на ВАС на РБ по прилагане на чл.30, ал.2 от НПОС. Относитими по случая са мотивите в решение № 1965/11.02.2013г. на ВАС по адм.дело № 14494/2012г., Шесто отделение: „Правопроменящият юридически факт в хипотезата на чл. 30, ал. 2 НПОС е навършената възраст по чл. 68 КСО....Определената за срока на инвалидността пенсия се трансформира в пожизнена с навършването на възрастта по чл. 68 КСО и ново разпореждане, което да обяви пенсията за пожизнена, не е необходимо да бъде издавано. И обратно – ако пенсията е отпусната пожизнено в нарушение на правилата по чл. 73, ал. 2 и 3 КСО, респ. тези по чл. 30, ал. 1 и 2 НПОС, тя се счита за неправилно отпусната по смисъла на чл. 99, ал. 1, т. 5 КСО и в този случай длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 КСО може и е длъжно да отстрани допуснатата неправилност като измени влязлото в сила разпореждане".

Неоснователно е оплакването на жалбоподателя във връзка с позоваването на конституционно дело № 15 от 2011г. на КС, тъй като с решение № 10 от 13.09.2012г., обн. ДВ, бр.73/2012г., искането за установяване на противоконституционност на съответните разпоредби, изменящи ал.1 и ал.3 на чл.68 КСО е отхвърлено.

Предвид изложеното, съдът намира, че Решение № РО-164 от 19.03.2012 г. на главния директор на С., с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/3 от 08.02.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” С. е законосъобразно, поради което оспорването, направено с подадената срещу него жалба, се явява неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски и съдът не се произнася.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предложение последно от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 6 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването с жалбата на О. Х. Т., срещу Решение № РО-164 от 19.03.2012 г. на главния директор на Столично управление „Социално осигуряване”, с което е оставена без уважение жалба вх.№ ЖП-209/05.03.2012г. на жалбоподателя срещу Разпореждане № [ЕГН]/З от 08.02.2012г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване” при същото управление, като неоснователна.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)